

mer. Jeg kan saaledes i det hele tiltræde det Forslag, som er fremkommet fra Udvalgets Flertal. Jeg kan kun beklage, at det sikkert ikke fuldt ud gør Ret og Skel mod Staden Kjøbenhavn. Det forsøger jo kun Kjøbenhavns Kredse fra 9 til 12, men paa den anden Side skal jeg erkende, at vil man Fred, kan man vistnok ikke i Øjeblikket naa til noget mere, og for Kjøbenhavns Bedkommende bliver da Spørgsmaalet, om man ikke i Øjeblikket staar sig ved at tage det gode, man kan faa, i Stedet for at stræbe efter det bedre, man ikke kan naa. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Forslagets Enkeltheder, som jeg heller ikke har noget væsentligt at bemærke til. Selvfølgelig maa man her fra alle Sider se at lempe sig, hvis noget skal føres igennem. Jeg skal kun fremsætte nogle Indvendinger af mere formel Natur.

Det gælder navnlig Ordningen af Folketingsvalgkredsene i Kjøbenhavn. Der har Udvalgets Flertal bygget paa Kodeinddelingen; det samme som Regeringens Forslag bygger paa. Regeringens Forslag gik ud fra, at dette Grundlag, Kodeinddelingen, vilde være et heldigt Grundlag. Det har imidlertid senere vist sig, at det maatte næppe vil være heldigt. Det er ikke med Koderne, som med de gamle Kvarterer, der vare en stabil Inddeling af Hovedstaden. Koderne maa derimod stadig lægges om efter som Indbyggerantallet i dem vokser. Flertallet har jo i øvrigt heller ikke kunnet holde paa Kodeinddelingen. Der har maattet deles adskillige Koder, og saaledes som Forslaget fremtræder, er det næppe tilstrækkeligt bestemmende i saa Henseende. Det skal — om jeg maa bruge det Udtryk — oversættes ved det Kort, der følger med Udvalgsbetænkningen. Jeg tror, at det vil være nødvendigt, for at denne Fordeling af Valgkredsene i Kjøbenhavn kan blive brugelig i Fremtiden, at man giver Indenrigsministeren en Bemyndigelse til at omskrive den saaledes, at de Grænser, som Forslaget altsaa i Virkeligheden fastsætter for Valgkredsene, blive angivne ved Gaderne, hvorved man opnaar, at de blive bestemt fikserede. Det havde vist i det hele taget været heldigt, om Indenrigsministeren fik en Bemyndigelse til — hvis vi da naa til en Lov paa Grundlag af Flertallets Forslag — gennem en Bekendtgørelse at give en Fortegnelse over Folketingsvalgkredsene, saaledes som de blive til den Tid, overensstemmende med det vedtagne, fordi der i det hele taget i formel Henseende nok kan være lidt at rette, saaledes med Hensyn til de Forandringer, der foreslaas med enkelte Sogne og Kommuner og for

Resten ogsaa i andre Henseender. Selvfølgelig kan Ministeren ikke i Realiteten foretage nogen Forandring; det kan kun være en formel Rettelse for at klargøre, hvad Forslaget vil. Jeg skal henstille dette til nærmere Overvejelse; det er rimeligvis mellem 2den og 3dje Behandling, jeg vil faa Lejlighed til at forhandle nærmere derom med det ærede Udvalg.

Formanden: Der er ikke saa ganske saa, der have begæret Ordet, og der kan derfor ikke være Tale om at tilendebringe Forhandlingerne i Dag. Det er dog ikke derfor min Hensigt allerede nu at afbryde Forhandlingerne. Den ærede Ordfører for Flertallet har ytret et bestemt Ønske om allerede i Dag at faa Lejlighed til at imødegaa de fra flere Sider faldne Bemærkninger, hvilket jeg finder meget naturligt. Jeg giver altsaa den ærede Ordfører Ordet, og rimeligvis vil han blive den sidste Taler i Dag.

Ordføreren (Bjerre): Med Hensyn til det, som den ærede Minister sluttede med at bemærke, følger det af sig selv, at Udvalgets Flertal vil være taknemmeligt for den Bistand, det kan vente, til en i formel Henseende rigtigere Affattelse af Lovforslaget.

Jeg deler den ærede Ministers Mening om, at der forhaabentlig ikke er mange, der har den Opfattelse, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) gjorde gældende. Jeg er dog ikke fuldstændig sikker paa, at der ikke her i Tinget er en Del, som have denne Opfattelse foruden de to ærede Medlemmer, som udgøre Mindretallet — og det maa maatte derfor være mig tilladt i Tilslutning i øvrigt til, hvad der er sagt af de to ærede sidste Talere, at udtale, at efter min Mening er den fuldstændig forkert, og at de to Kendsgerninger, det ærede Medlem henviste til, og de Slutninger, han drog, ogsaa efter min Mening ere alt andet end rigtige. Grunden til, at Grundlovsudkastet forandrede det første Udtryk „Distrikter paa 12,000“ — noget, som for øvrigt ogsaa blev fremhævet ved 1ste Behandling af denne Sag her i Landstinget — var den, at det havde vist sig nødvendigt af geografiske Hensyn, at Kredse fik forfællig Størrelse, og at Forfællen blev større, end man oprindeligt havde tænkt sig. For saa at legalisere dette var det, at man forandrede Udtrykkene i § 32. Samtidig forhøjede man Forholdstallet for at legalisere, at nogle Kredse bleve paa 14,000 og andre derimod saa meget mindre, saa at Tilstanden kunde passe i Overensstemmelse med Folketællingen Maaret efter,